

42. Fra affødiget Intendant L. Th. Hornbech af Kjøbenhavn om Understøttelse. (Indbragt den 23de November 1889 af Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 8de Valgkreds, N. Ravn.)

Andrageren, som i Aar er bleven affødiget paa Grund af Alder, har ansøgt Finantsministeriet om, at der maatte blive ham tillagt Pension af den Tjenestebolig, han i 5 Aar havde haft som Magasinførvalter ved Munderingsdepotet eller subfidært af det Dyrtidstillæg, han vilde have oppebaaret, hvis denne Tjenestebolig ikke havde været ham tilbødt. Ministeriet har imidlertid meddelt ham, at der ved Pensionens fastsættelse ikke har kunnet tages Hensyn til denne Friholig, fordi han ikke har haft kongelig Udneevnelse som Magasinførvalter, og ei heller til det Dyrtidstillæg, han mulig vilde have oppebaaret, efter som der ved Pensionsberegningen kun kan tages Hensyn til virkelig havte Embedsindtægter. Andrageren bemærker, at han ikke selv har ønsket at erholde denne Friholig, men antager, at den er bleven ham anvist, dels fordi man ansaa det nødvendigt, at Magasinførvalteren havde Bolig ved Munderingsdepotet, for til enhver Tid at kunne føre det fornødne Tilsyn med de der bevarede betydelige Varebeholdninger, dels som et Vederlag for det større med Stillingen forbundne Arbejde og Ansvar, uden at man dog har tænkt sig, at det fulde tilbagebetales ved Afkortning i Pensionen. Da Ministeriet imidlertid ikke deler denne Mening, blive hans Vilkaar slettere end ligestillede pensionerede Kollegeres, og han andrager derfor om, at Rigsdagen vil søge ham tilstaaet en aarlig Understøttelse foruden den ham tillagte Pension.

Udvalget foreslaar Sagen henvist til Krigsministerens Undersøgelse.

43. Fra Enkefru B. Hammer af Aarhus om Understøttelse til sine Børns Opdragelse. (Indbragt den 27de November 1889 af Folkethingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds, Pingel.)

Andragerinden ophjser, at hendes Mand, Stabssergent H. F. Hammer døde forrige Aar af Kræft i Tungen efter at have tjent i Hæren i 36 Aar og deltaget i forskjellige Træfninger i Krigen 1864, efterladende hende foruden en Stebbatter, som ernærer sig selv, 5 uforsørjede Børn i en Alder fra 15 til 6 Aar. Hun har en Pension paa 170 Kr. aarlig, en Understøttelse af Waabenbrødresekskabet paa 40 Kr. og en af hendes Mand tegnet Livsforsikring paa 2000 Kr., hvilken Kapital hun har været nødt til at tage af i den siden hendes Mand's Død forløbne Tid. Af de medfølgende Anbefalinger fremgaar, at hendes Mand har været en ualmindelig dygtig og af sine Jørefatte og Kammerater vel ansat Underofficer, der tillige har været meget flittig og ihærdig arbeidet, for at staffe sin Familie et hæderligt og godt Udkomme og sine Børn en god Skoleundervisning. Da Andragerinden ikke kan fortjene Noget og med sine aarlige Indtægter ikke kan staffe det fornødne til Livets Opbold, uden at den efterladte Livsforsikring om faa Aar vil være opbrugt, har hun ansøgt Krigsministeriet om Understøttelse, men faaet Afslag. Hun andrager derfor om Rigsdagens Bistand til at erholde en saadan jærlig til Børnenes Opdragelse.

Udvalget foreslaar Sagen henvist til Krigsministeren.

44. Fra Husmand Peder Christensen af Møesgaard, Åsling Sogn, om Invalidunderstøttelse. (Indbragt den 27de November 1889 af Folkethingsmanden for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds N. Nielsen.)

Andrageren forklarer, at han i 1845 blev Rekrut og derefter indkaldt til Tjeneste i 1848, hvor han kom ombord paa Fregatten Gefion. I 1849 deltog han i Slagene ved Dybbøl og Rolding, samt i Udvaldet fra Fredericia, i 1850 i Slaget ved Ssted, hvor han ved at vade over en Mose fik sit ene Kne forsprængt, men forstaaede dog Marschen, uagtet det voldte ham store Smærter. Han meldte sig derefter nogle Gange kvartershg, da han